

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
GIOVANNI PITRUZZELLA
της 15ης Δεκεμβρίου 2022¹

Υπόθεση C-487/21

F.F.

παρισταμένων των:

**Österreichische Datenschutzbehörde,
CRIF GmbH**

[αίτηση του Bundesverwaltungsgericht
(Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου, Αυστρία)
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 – Άρθρο 15, παράγραφος 3 – Δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία – Δικαίωμα λήψης αντιγράφου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Έννοια του “αντιγράφου” – Έννοια της “ενημέρωσης”»

1. Ποιο είναι το περιεχόμενο και η εμβέλεια του δικαιώματος που αναγνωρίζεται σε πρόσωπο που αποκτά πρόσβαση στα δικά του δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία να λάβει αντίγραφο των εν λόγω δεδομένων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 15, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων)² (στο εξής: ΓΚΠΔ); Ποια είναι η έννοια του όρου «αντίγραφο» και πώς συνδέεται το δικαίωμα λήψης αντιγράφου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία με το δικαίωμα πρόσβασης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου;

2. Αυτά είναι κατ' ουσίαν τα κύρια ζητήματα που εγείρονται στην υπό κρίση υπόθεση, η οποία ανέκυψε από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε στο Δικαστήριο το Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο, Αυστρία) με αντικείμενο την ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 3, του ΓΚΠΔ.

¹ Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

² ΕΕ 2016, L 119, σ. 1.

3. Η αίτηση προδικαστικής παραπομπής υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του F.F. και της Österreichische Datenschutzbehörde (Αρχής Προστασίας Δεδομένων, Αυστρία, στο εξής: Österreichische Datenschutzbehörde) με αντικείμενο τη νομιμότητα της απόρριψης εκ μέρους της δεύτερης του αιτήματος του F.F. να υποχρεωθεί γραφείο πληροφοριών πιστοληπτικής ικανότητας, το οποίο είχε επεξεργαστεί τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του F.F., να του παράσχει έγγραφα και αποσπάσματα από βάση δεδομένων τα οποία περιείχαν τα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

4. Η υπό κρίση υπόθεση θα παράσχει στο Δικαστήριο την ευκαιρία να ερμηνεύσει για πρώτη φορά τη διάταξη του άρθρου 15, παράγραφος 3, του ΓΚΠΔ και να αποφασηθεί τον τρόπο άσκησης του δικαιώματος πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν και τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 15 του ΓΚΠΔ.

I. Νομικό πλαίσιο

5. Η αιτιολογική σκέψη 63 του ΓΚΠΔ διαλαμβάνει τα εξής:

«Ένα υποκείμενο δεδομένων θα πρέπει να έχει δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία συλλέχθηκαν και το αφορούν και να μπορεί να ασκεί το εν λόγω δικαίωμα ευχερώς και σε εύλογα τακτά διαστήματα, προκειμένου να έχει επίγνωση και να επαληθεύει τη νομιμότητα της επεξεργασίας. Αυτό περιλαμβάνει το δικαίωμα των υποκειμένων των δεδομένων να έχουν πρόσβαση στα δεδομένα που αφορούν την υγεία τους, για παράδειγμα τα δεδομένα των ιατρικών αρχείων τους τα οποία περιέχουν πληροφορίες όπως διαγνώσεις, αποτελέσματα εξετάσεων, αξιολογήσεις από θεράποντες ιατρούς και κάθε παρασχεθείσα θεραπεία ή επέμβαση. Επομένως, κάθε υποκείμενο των δεδομένων θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να γνωρίζει και να του ανακοινώνεται ιδίως για ποιους σκοπούς γίνεται η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον είναι δυνατόν για πόσο διάστημα γίνεται η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ποιοι αποδέκτες λαμβάνουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, ποια λογική ακολουθείται στην τυχόν αυτόματη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ποιες θα μπορούσαν να είναι οι συνέπειες της εν λόγω επεξεργασίας, τουλάχιστον όταν αυτή βασίζεται σε κατάρτιση προφίλ. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας θα πρέπει να δύναται να παρέχει πρόσβαση εξ αποστάσεως σε ασφαλές σύστημα μέσω του οποίου το υποκείμενο των δεδομένων αποκτά άμεση πρόσβαση στα δεδομένα που το αφορούν. Το δικαίωμα αυτό δεν θα πρέπει να επηρεάζει αρνητικά τα δικαιώματα ή τις ελευθερίες άλλων, όπως το επαγγελματικό απόρρητο ή το δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας και, ειδικότερα, το δικαίωμα δημιουργού που προστατεύει το λογισμικό. Ωστόσο, οι παράγοντες αυτοί δεν θα πρέπει να έχουν ως αποτέλεσμα την άρνηση παροχής κάθε πληροφορίας στο υποκείμενο των δεδομένων. [...]»

6. Το άρθρο 4, σημεία 1 και 2, του ΓΚΠΔ ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

1) “δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα”: κάθε πληροφορία που αφορά ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο (“υποκείμενο των δεδομένων”): το ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο είναι εκείνο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως μέσω αναφοράς σε αναγνωριστικό στοιχείο ταυτότητας, όπως όνομα, σε αριθμό ταυτότητας,

σε δεδομένα θέσης, σε επιγραμμικό αναγνωριστικό ταυτότητας ή σε έναν ή περισσότερους παράγοντες που προσιδιάζουν στη σωματική, φυσιολογική, γενετική, ψυχολογική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική ταυτότητα του εν λόγω φυσικού προσώπου,

2) “επεξεργασία”: κάθε πράξη ή σειρά πράξεων που πραγματοποιείται με ή χωρίς τη χρήση αυτοματοποιημένων μέσων, σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή σε σύνολα δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως η συλλογή, η καταχώριση, η οργάνωση, η διάρθρωση, η αποθήκευση, η προσαρμογή ή η μεταβολή, η ανάκτηση, η αναζήτηση πληροφοριών, η χρήση, η κοινολόγηση με διαβίβαση, η διάδοση ή κάθε άλλη μορφή διάθεσης, η συσχέτιση ή ο συνδυασμός, ο περιορισμός, η διαγραφή ή η καταστροφή.»

7. Το άρθρο 12 του ΓΚΠΔ, το οποίο επιγράφεται «Διαφανής ενημέρωση, ανακοίνωση και ρυθμίσεις για την άσκηση των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων κάθε πληροφορία που αναφέρεται στα άρθρα 13 και 14 και κάθε ανακοίνωση στο πλαίσιο των άρθρων 15 έως 22 και του άρθρου 34 σχετικά με την επεξεργασία σε συνοπτική, διαφανή, κατανοητή και εύκολα προσβάσιμη μορφή, χρησιμοποιώντας σαφή και απλή διατύπωση, ιδίως όταν πρόκειται για πληροφορία απευθυνόμενη ειδικά σε παιδιά. Οι πληροφορίες παρέχονται γραπτώς ή με άλλα μέσα, μεταξύ άλλων, εφόσον ενδείκνυται, ηλεκτρονικώς. Όταν ζητείται από το υποκείμενο των δεδομένων, οι πληροφορίες μπορούν να δίνονται προφορικά, υπό την προϋπόθεση ότι η ταυτότητα του υποκειμένου των δεδομένων είναι αποδεδειγμένη με άλλα μέσα.»

8. Το άρθρο 15 του ΓΚΠΔ, που φέρει τον τίτλο «Δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων», ορίζει τα εξής:

«1. Το υποκείμενο των δεδομένων έχει το δικαίωμα να λαμβάνει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας επιβεβαίωση για το κατά πόσον ή όχι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν υφίστανται επεξεργασία και, εάν συμβαίνει τούτο, το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και στις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τους σκοπούς της επεξεργασίας,
- β) τις σχετικές κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα,
- γ) τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών στους οποίους κοινολογήθηκαν ή πρόκειται να κοινολογηθούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, ιδίως τους αποδέκτες σε τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς,
- δ) εάν είναι δυνατόν, το χρονικό διάστημα για το οποίο θα αποθηκευτούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα ή, όταν αυτό είναι αδύνατο, τα κριτήρια που καθορίζουν το εν λόγω διάστημα,
- ε) την ύπαρξη δικαιώματος υποβολής αιτήματος στον υπεύθυνο επεξεργασίας για διόρθωση ή διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή περιορισμό της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορά το υποκείμενο των δεδομένων ή δικαιώματος αντίταξης στην εν λόγω επεξεργασία,

- στ) το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας σε εποπτική αρχή,
- ζ) όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν συλλέγονται από το υποκείμενο των δεδομένων, κάθε διαθέσιμη πληροφορία σχετικά με την προέλευσή τους,
- η) την ύπαρξη αυτοματοποιημένης λήψης αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης προφίλ, που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφοι 1 και 4 και, τουλάχιστον στις περιπτώσεις αυτές, σημαντικές πληροφορίες σχετικά με τη λογική που ακολουθείται, καθώς και τη σημασία και τις προβλεπόμενες συνέπειες της εν λόγω επεξεργασίας για το υποκείμενο των δεδομένων.

[...]

3. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει αντίγραφο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία. Για επιπλέον αντίγραφα που ενδέχεται να ζητηθούν από το υποκείμενο των δεδομένων, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να επιβάλει την καταβολή εύλογου τέλους για διοικητικά έξοδα. Εάν το υποκείμενο των δεδομένων υποβάλλει το αίτημα με ηλεκτρονικά μέσα και εκτός εάν το υποκείμενο των δεδομένων ζητήσει κάτι διαφορετικό, η ενημέρωση παρέχεται σε ηλεκτρονική μορφή που χρησιμοποιείται συνήθως.
4. Το δικαίωμα να λαμβάνεται αντίγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 3 δεν επηρεάζει δυσμενώς τα δικαιώματα και τις ελευθερίες άλλων.»

II. Τα πραγματικά περιστατικά, η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

9. Η CRIF GmbH είναι γραφείο πληροφοριών πιστοληπτικής ικανότητας το οποίο παρέχει στους πελάτες του, κατόπιν αιτήματός τους, πληροφορίες σχετικά με την πιστοληπτική ικανότητα τρίτων. Προς τούτο, η CRIF GmbH προέβη στην επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του προσφεύγοντος της κύριας δίκης.

10. Στις 20 Δεκεμβρίου 2018 ο προσφεύγων της κύριας δίκης ζήτησε, μεταξύ άλλων, από την CRIF GmbH πληροφορίες σχετικά με τα προσωπικού χαρακτήρα δεδομένα του που υποβλήθηκαν σε επεξεργασία, δυνάμει του άρθρου 15 του ΓΚΠΔ, και ειδικότερα αντίγραφο των εν λόγω δεδομένων σε συνήθη τεχνικό μορφότυπο.

11. Μετά το ως άνω αίτημα, το γραφείο πληροφοριών πιστοληπτικής ικανότητας παρέσχε μέρος των πληροφοριών που ζητήθηκαν, σε συνοπτική μορφή, ήτοι αναπαράγοντας τα αποθηκευμένα δεδομένα που αφορούσαν τον προσφεύγοντα της κύριας δίκης, αφενός σε πίνακα που είχε χωριστεί βάσει του ονόματος, της ημερομηνίας γέννησης, της οδού, του ταχυδρομικού κώδικα και του τόπου και, αφετέρου, σε κατάλογο που ανακεφαλαίωνε τις επιχειρηματικές δραστηριότητές του και τις εξουσίες εκπροσώπησης που είχε. Αντιθέτως, δεν κοινοποιήθηκαν άλλα έγγραφα, όπως μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή αποσπάσματα βάσεων δεδομένων.

12. Στις 16 Ιανουαρίου 2019 ο προσφεύγων της κύριας δίκης υπέβαλε στην Österreichische Datenschutzbehörde καταγγελία, με την οποία υποστήριξε ότι η απάντηση στο αίτημά του ήταν ελλιπής και, ειδικότερα, ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας έπρεπε να του είχε κοινοποιήσει

αντίγραφο όλων των εγγράφων, περιλαμβανομένων των μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και των αποσπασμάτων βάσεων δεδομένων που περιείχαν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του προσφεύγοντος.

13. Στις 11 Σεπτεμβρίου 2019 η Österreichische Datenschutzbehörde εξέδωσε απορριπτική απόφαση επί της καταγγελίας, εκτιμώντας ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν είχε προσβάλει το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του προσφεύγοντος της κύριας δίκης.

14. Το αιτούν δικαστήριο, επιληφθέν της προσφυγής που ασκήθηκε κατά της ως άνω απόφασης, διατηρεί αμφιβολίες για την εμπέλεια του δικαιώματος του υποκειμένου των δεδομένων να λάβει αντίγραφο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ.

15. Το αιτούν δικαστήριο πρέπει να εξακριβώσει αν η κοινοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του προσφεύγοντος της κύριας δίκης, με τη μορφή πίνακα και ανακεφαλαιωτικού καταλόγου, που περιέχονται στην απάντηση του γραφείου πληροφοριών πιστοληπτικής ικανότητας στο αίτημα πρόσβασης πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 15, παράγραφος 3, του ΓΚΠΔ ή αν, δυνάμει της εν λόγω διάταξης, ο προσφεύγων της κύριας δίκης έχει δικαίωμα να λάβει αντίγραφο των προσωπικού χαρακτήρα δεδομένων του που υποβάλλονται σε επεξεργασία όχι σε αποσπασματική μορφή, αλλά με τη μορφή αντιγράφων ή αποσπασμάτων τυχόν ανταλλαγείσας αλληλογραφίας και περιεχομένου βάσεων δεδομένων ή άλλων αντίστοιχων στοιχείων.

16. Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατά πρώτον, διευκρινίσεις όσον αφορά την ακριβή έννοια του όρου του «αντιγράφου» των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία, ο οποίος μνημονεύεται στο άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ.

17. Κατά δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν η διάταξη του άρθρου 15, παράγραφος 3, του ΓΚΠΔ συνιστά εξειδίκευση του γενικού δικαιώματος πρόσβασης της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου, στην οποία καθορίζεται ο τρόπος με τον οποίο το υποκείμενο των δεδομένων πρέπει να αποκτά πρόσβαση στα δεδομένα του προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία, ή αν η εν λόγω διάταξη βαίνει πέραν του προμνησθέντος δικαιώματος πρόσβασης της παραγράφου 1 και θεσπίζει αυτοτελές δικαίωμα λήψης φωτοαντιγράφων, πανομοιότυπων αντιγράφων, εκτυπώσεων ή ηλεκτρονικών αποσπασμάτων βάσεων δεδομένων ή αντιγράφων ολόκληρων εγγράφων και φακέλων, στα οποία περιέχονται τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του υποκειμένου των δεδομένων.

18. Κατά τρίτον, σε περίπτωση στενής ερμηνείας του άρθρου 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ, υπό την έννοια ότι ο όρος «αντίγραφο» δεν συνεπάγεται την ύπαρξη δικαιώματος λήψης φωτοαντιγράφων, εγγράφων ή αποσπασμάτων βάσεων δεδομένων, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν, παρ' όλα αυτά, υπό το πρίσμα της ενδεχόμενης διαφορετικής φύσης των δεδομένων που μπορεί να υποβάλλονται σε επεξεργασία και της αρχής της διαφάνειας που προβλέπεται στο άρθρο 12, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ είναι δυνατόν, σε ορισμένες περιπτώσεις, ανάλογα με τη φύση των δεδομένων που υποβάλλονται σε επεξεργασία, να υφίσταται υποχρέωση του υπευθύνου επεξεργασίας να παρέχει, εν πάση περιπτώσει, αποσπάσματα ή αντίγραφα εγγράφων.

19. Τέλος, κατά τέταρτον, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν η έννοια της «ενημέρωσης», στο άρθρο 15, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του ΓΚΠΔ, αφορά μόνον τα «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία», τα οποία μνημονεύονται στην πρώτη περίοδο της ίδιας διάταξης, ή βαίνει πέραν αυτών και καταλαμβάνει επίσης τις πληροφορίες που παρατίθενται στο άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως η', του ΓΚΠΔ ή, ακόμη, αν καταλαμβάνει επίσης, για παράδειγμα, τα μεταδεδομένα που σχετίζονται με τα δεδομένα.

20. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο, Αυστρία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- «1) Έχει ο όρος “αντίγραφο” στο άρθρο 15, παράγραφος 3, του [ΓΚΠΔ] την έννοια ότι εμπίπτει σε αυτόν φωτοτυπία ή πανομοιότυπο αντίγραφο ή ηλεκτρονικό αντίγραφο (ηλεκτρονικών) δεδομένων, ή εμπίπτει σε αυτόν σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στα γερμανικά, γαλλικά και αγγλικά λεξικά και ένα “Abschrift”, ένα “double” (“duplicata”) ή ένα “transcript”;
- 2) Έχει το άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ, κατά το οποίο “ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει αντίγραφο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία”, την έννοια ότι κατοχυρώνει γενικό δικαίωμα του υποκειμένου των δεδομένων να του δοθεί αντίγραφο –επίσης– του συνόλου των εγγράφων στα οποία γίνεται επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν ή αντίγραφο αποσπάσματος βάσεως δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σε περίπτωση που η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα έχει γίνει σε τέτοια βάση, ή το υποκείμενο των δεδομένων έχει –μόνο– δικαίωμα σε πιστή αναπαραγωγή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τα οποία υφίσταται σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ δικαίωμα προσβάσεως;
- 3) Σε περίπτωση που στο δεύτερο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι το υποκείμενο των δεδομένων έχει δικαίωμα μόνο σε πιστή αναπαραγωγή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για τα οποία υφίσταται σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ δικαίωμα προσβάσεως, έχει το άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ την έννοια ότι, με βάση τη φύση των δεδομένων που έχουν υποστεί επεξεργασία (για παράδειγμα τα δεδομένα σχετικά με διαγνώσεις, αποτελέσματα εξετάσεων, αξιολογήσεις για τα οποία γίνεται λόγος στην αιτιολογική σκέψη 63 του ΓΚΠΔ ή επίσης σχετικά με εξετάσεις κατά την έννοια της αποφάσεως [Nowak³]) και την υποχρέωση διαφάνειας του άρθρου 12, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, μπορεί, ωστόσο, να αποδειχθεί αναγκαίο κατά περίπτωση, να παρέχονται στο υποκείμενο των δεδομένων αποσπάσματα εγγράφων ή ολόκληρα έγγραφα;
- 4) Έχει ο όρος “ενημέρωση” που πρέπει κατά το άρθρο 15, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του ΓΚΠΔ να παρέχεται στο υποκείμενο των δεδομένων όταν υποβάλλει το αίτημα με ηλεκτρονικά μέσα “σε ηλεκτρονική μορφή που χρησιμοποιείται συνήθως”, “εκτός εάν το υποκείμενο των δεδομένων ζητήσει κάτι διαφορετικό”, την έννοια ότι καταλαμβάνει μόνο τα αναφερόμενα στο άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, “δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία”;

³ Απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Nowak (C-434/16, EU:C:2017:994).

- α) Σε περίπτωση που στο τέταρτο ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση: Έχει ο όρος “ενημέρωση” που πρέπει κατά το άρθρο 15, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του ΓΚΠΔ να παρέχεται στο υποκείμενο των δεδομένων όταν υποβάλλει το αίτημα με ηλεκτρονικά μέσα “σε ηλεκτρονική μορφή που χρησιμοποιείται συνήθως”, “εκτός εάν το υποκείμενο των δεδομένων ζητήσει κάτι διαφορετικό”, την έννοια ότι καταλαμβάνει επίσης και τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχεία α’ έως η’, του ΓΚΠΔ;
- β) Σε περίπτωση που δοθεί επίσης αρνητική απάντηση στο τέταρτο ερώτημα, υπό α’: Έχει ο όρος “ενημέρωση” που πρέπει κατά το άρθρο 15, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του ΓΚΠΔ να παρέχεται στο υποκείμενο των δεδομένων όταν υποβάλλει το αίτημα με ηλεκτρονικά μέσα “σε ηλεκτρονική μορφή που χρησιμοποιείται συνήθως”, “εκτός εάν το υποκείμενο των δεδομένων ζητήσει κάτι διαφορετικό”, την έννοια ότι καταλαμβάνει πέρα από τα “δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία”, καθώς και πέρα από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχεία α’ έως η’, του ΓΚΠΔ, και π.χ. τα μεταδεδομένα που σχετίζονται με αυτές;»

III. Νομική ανάλυση

A. Επί του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

21. Με τα τρία πρώτα προδικαστικά ερωτήματα, τα οποία πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο υποβάλλει στην κρίση του Δικαστηρίου τρία ζητήματα με σκοπό την εξακρίβωση της εμβέλειας της διάταξης του άρθρου 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ, κατά την οποία «[ο] υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει αντίγραφο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία».

22. Το πρώτο προδικαστικό ερώτημα αφορά την εξακρίβωση της ακριβούς έννοιας του όρου «αντίγραφο», που περιέχεται στην ως άνω διάταξη. Το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα σκοπεύει την αποσαφήνιση της εμβέλειας του δικαιώματος που η εν λόγω διάταξη αναγνωρίζει στο υποκείμενο των δεδομένων. Ειδικότερα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν η συγκεκριμένη διάταξη αναγνωρίζει δικαίωμα λήψης αντιγράφου και των εγγράφων –ή αποσπασμάτων βάσεων δεδομένων– στα οποία γίνεται η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή αν αναγνωρίζει απλώς και μόνον δικαίωμα λήψης πιστής αναπαραγωγής των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία. Στη τελευταία αυτή περίπτωση, με το τρίτο προδικαστικό ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί αν, βάσει της φύσης των δεδομένων που υποβάλλονται σε επεξεργασία και δυνάμει της αρχής της διαφάνειας, μπορεί, παρ’ όλα αυτά, να απαιτείται, σε ορισμένες περιπτώσεις, η παροχή και αποσπασμάτων εγγράφων ή ολόκληρων εγγράφων.

23. Από την απόφαση περί παραπομπής συνάγεται ότι η εμβέλεια της διάταξης του άρθρου 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ είναι ζήτημα αμφιλεγόμενο, τόσο στη θεωρία όσο και στη νομολογία των εθνικών δικαστηρίων, τουλάχιστον στην Αυστρία και τη Γερμανία⁴. Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι, συναφώς, υπάρχουν δύο αντικρουόμενες θέσεις: αφενός, μια στενή αντίληψη της επίμαχης διάταξης, κατά την οποία αυτή περιορίζεται να εξειδικεύει τις λεπτομέρειες του δικαιώματος πρόσβασης και δεν συνεπάγεται οποιοδήποτε

⁴ Βλ. παραπομπές στη θεωρία και τη νομολογία της Αυστρίας και της Γερμανίας στα σημεία 1 και 2, αντιστοίχως, της αποφάσεως περί παραπομπής.

αυτοτελές δικαίωμα λήψης εγγράφων ή παρόμοιων στοιχείων, και, αφετέρου, μια ευρεία αντίληψη κατά την οποία, αντιθέτως, η εν λόγω διάταξη αναγνωρίζει δικαίωμα λήψης αντιγράφου των εγγράφων και άλλων μέσων στα οποία τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία. Κατά την τελευταία αυτή αντίληψη, το δικαίωμα λήψης αντιγράφου των εγγράφων συνιστά δικαίωμα αυτοτελές σε σχέση με το δικαίωμα πρόσβασης που κατοχυρώνεται στο άρθρο 15, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ. Τη διάσταση απόψεων όσον αφορά την εμβέλεια της επίμαχης διάταξης επιβεβαιώνει το γεγονός ότι και οι μετέχοντες στη διαδικασία που υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο διατύπωσαν συναφώς διαφορετικές απόψεις⁵.

24. Στο πλαίσιο αυτό, προκειμένου να δοθεί απάντηση στα τρία πρώτα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο, πρέπει να ερμηνευθεί η διάταξη του άρθρου 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ.

25. Συναφώς, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, προκειμένου να ερμηνευθεί διάταξη του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος⁶.

26. Εξάλλου, καθόσον οι διατάξεις του ΓΚΠΔ ρυθμίζουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα η οποία ενδέχεται να οδηγήσει σε προσβολή των θεμελιωδών ελευθεριών και, ειδικότερα, του δικαιώματος στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής, πρέπει οπωσδήποτε να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα των θεμελιωδών δικαιωμάτων τα οποία κατοχυρώνονται από τον Χάρτη⁷.

1. Γραμματική ανάλυση

27. Όσον αφορά, κατ' αρχάς, το γράμμα της διάταξης του άρθρου 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ, επισημαίνεται ότι αναγνωρίζει στο υποκείμενο των δεδομένων το δικαίωμα να λάβει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας «αντίγραφο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία». Από γραμματικής απόψεως, η διατύπωση αυτή παραπέμπει σε τρεις διακριτές έννοιες, ήτοι την έννοια του «αντιγράφου», την έννοια των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» και την έννοια της «υποβολής σε επεξεργασία».

28. Όσον αφορά, κατά πρώτον, την έννοια του «αντιγράφου», της οποίας η εμβέλεια αποτελεί ειδικώς αντικείμενο του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος, διαπιστώνεται, όπως παρατήρησαν πλείονες μετέχοντες στη διαδικασία, ότι ο ΓΚΠΔ δεν περιέχει οποιονδήποτε συγκεκριμένο ορισμό της.

⁵ Η Österreichische Datenschutzbehörde, η CRIF GmbH, η Ιταλική και η Τσεχική Κυβέρνηση καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κλίνουν, κατ' ουσίαν, υπέρ της στενής αντίληψης, ενώ η Αυστριακή Κυβέρνηση και ο F.F. κλίνουν μάλλον υπέρ της ευρείας αντίληψης της επίμαχης διάταξης.

⁶ Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 1ης Αυγούστου 2022, Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (C-184/20, EU:C:2022:601, σκέψη 121 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

⁷ Βλ., όσον αφορά την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 1995, L 281, σ. 31), απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, Manni (C-398/15, EU:C:2017:197, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

29. Στο πλαίσιο αυτό, κατά πάγια νομολογία, ο προσδιορισμός της σημασίας και του περιεχομένου φράσεων ως προς τις οποίες το δίκαιο της Ένωσης δεν παρέχει κανέναν ορισμό πρέπει να γίνεται σύμφωνα με το σύνηθες νόημά τους στην καθημερινή γλώσσα, λαμβανομένων ταυτόχρονα υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου αυτές χρησιμοποιούνται και των σκοπών που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελούν μέρος⁸.

30. Από αμιγώς ορολογικής απόψεως, στην καθομιλουμένη ο όρος «αντίγραφο» υποδηλώνει την αναπαραγωγή ή την πιστή μεταγραφή ενός πρωτοτύπου⁹. Επιπλέον, από την ανάλυση των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων του ΓΚΠΔ προκύπτει ότι στις περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες της Ένωσης χρησιμοποιείται ο όρος που αντιστοιχεί στον ιταλικό όρο «copia», όπως, για παράδειγμα, «cory» στην αγγλική γλώσσα, «Kopie», στη γερμανική γλώσσα, «copie» στη γαλλική γλώσσα ή «copia» στην ισπανική γλώσσα¹⁰.

31. Στην επίμαχη διάταξη διευκρινίζεται, εξάλλου, ότι το αντίγραφο που ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να παράσχει στο υποκείμενο των δεδομένων είναι το αντίγραφο των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» που υποβάλλονται σε επεξεργασία.

32. Συναφώς και κατά δεύτερον, επισημαίνεται ότι, εν αντιθέσει προς ό,τι συμβαίνει με τον όρο «αντίγραφο», ο ΓΚΠΔ περιέχει ρητό ορισμό της έννοιας των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» στο άρθρο 4, σημείο 1, κατά το οποίο «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα» είναι «κάθε πληροφορία που αφορά ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο».

33. Η εμβέλεια της έννοιας των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» που προκύπτει από τον ως άνω ορισμό είναι πολύ ευρεία. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, η χρήση της φράσης «κάθε πληροφορία» στο πλαίσιο του εν λόγω ορισμού αποτελεί ένδειξη του σκοπού του νομοθέτη της Ένωσης να προσδώσει ευρεία έννοια στον όρο αυτόν¹¹.

34. Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι η έννοια των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν περιορίζεται στις ευαίσθητες ή προσωπικού χαρακτήρα πληροφορίες, αλλά μπορεί να καλύπτει ενδεχομένως κάθε είδος πληροφοριών, τόσο αντικειμενικών όσο και υποκειμενικών, με τη μορφή γνώμης ή εκτίμησης, υπό την προϋπόθεση ότι οι πληροφορίες «αφορούν» το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Η τελευταία αυτή προϋπόθεση πληρούται όταν, λόγω του περιεχομένου της, του σκοπού της ή του αποτελέσματός της, η πληροφορία συνδέεται με συγκεκριμένο άτομο¹².

35. Εξάλλου, ευρεία ερμηνεία της έννοιας των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» παρίσταται αναγκαία λαμβανομένης υπόψη της ποικιλίας των ειδών και των μορφών που μπορούν να προσλαμβάνουν οι πληροφορίες που αφορούν ένα πρόσωπο και οι οποίες μπορεί να πρέπει να τύχουν προστασίας, καθώς και της ποικιλίας των μέσων στα οποία μπορούν να περιέχονται οι εν λόγω πληροφορίες.

⁸ Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 1ης Αυγούστου 2022, Navitours (C-294/21, EU:C:2022:608, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

⁹ Βλ., για την ιταλική γλώσσα, λεξικό Treccani, διαθέσιμο στον διαδικτυακό τόπο <https://www.treccani.it>.

¹⁰ Ενδεικτικώς παρατηρώ ότι στις ακόλουθες γλωσσικές αποδόσεις χρησιμοποιείται ο όρος που αντιστοιχεί στον ιταλικό όρο: «copia» στην πορτογαλική γλώσσα, «kopie» στην ολλανδική γλώσσα, «kopi» στη δανική γλώσσα, «kopija» στη λιθουανική γλώσσα, «kopiju» στη λετονική και την κροατική γλώσσα, «koopia» στην εσθονική γλώσσα, «kopie» στην πολωνική γλώσσα, «kopii» στην τσεχική γλώσσα, «kopja» στη μαλτέζικη γλώσσα, «copie» στη ρουμανική γλώσσα, «kóriu» στη σλοβακική γλώσσα, «koprijo» στη σλοβενική γλώσσα, «kopria» στη σουηδική γλώσσα.

¹¹ Βλ., όσον αφορά την οδηγία 95/46, απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Nowak (C-434/16, EU:C:2017:994, σκέψη 34). Συναφώς, επισημαίνω επίσης ότι εκκρεμεί επί του παρόντος ενώπιον του Δικαστηρίου η υπόθεση C-579/21, Pankki S, η οποία αφορά την εμβέλεια της έννοιας των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» κατά το άρθρο 4, σημείο 1, του ΓΚΠΔ.

¹² Βλ. απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Nowak (C-434/16, EU:C:2017:994, σκέψεις 34 και 35).

36. Από την ανάλυση της νομολογίας προκύπτει ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι εμπίπτουν στην έννοια των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» κατά το άρθρο 4, σημείο 1, του ΓΚΠΔ διάφορα είδη πληροφοριών που αφορούν ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο φυσικό πρόσωπο. Πέραν εκείνων που η Επιτροπή χαρακτήρισε με τις προτάσεις της «συνήθη δεδομένα», ήτοι των στοιχείων που αφορούν την ταυτότητα των προσώπων, όπως είναι το όνομα και το επώνυμο¹³, η ημερομηνία γέννησης, η υπηκοότητα, το φύλο, η εθνότητα, η θρησκεία και η γλώσσα που ομιλεί το πρόσωπο που είναι ταυτοποιήσιμο μέσω του ονόματός του¹⁴, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι εμπίπτουν στην έννοια των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και άλλα είδη πληροφοριών, όπως, για παράδειγμα, πληροφορίες που αφορούν όχημα προς πώληση, καθώς και ο αριθμός τηλεφώνου του πωλητή του εν λόγω οχήματος¹⁵, ή τα δεδομένα που περιέχονται σε δελτίο καταγραφής του χρόνου εργασίας, τα οποία αφορούν, για κάθε εργαζόμενο, τις περιόδους εργασίας ανά ημέρα καθώς και τις περιόδους ανάπαυλας¹⁶, η εικόνα ενός προσώπου την οποία καταγράφει κάμερα, στον βαθμό που παρέχει τη δυνατότητα ταυτοποίησης του συγκεκριμένου προσώπου¹⁷, οι γραπτές απαντήσεις υποψηφίου σε επαγγελματικές εξετάσεις και οι σχετικές διορθώσεις του εξεταστή¹⁸ ή ακόμη οι πληροφορίες σχετικά με τους βαθμούς ποινής, οι οποίες αφορούν ταυτοποιημένο φυσικό πρόσωπο¹⁹.

37. Η ευρεία ερμηνεία της έννοιας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η οποία προκύπτει από τον ορισμό του άρθρου 4, σημείο 1, του ΓΚΠΔ, γίνεται αποδεκτή από τη νομολογία και συνδέεται με τον σκοπό που επιδιώκει ο ΓΚΠΔ περί διασφάλισης υψηλού επιπέδου προστασίας των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα²⁰, συνεπάγεται ότι η επίμαχη έννοια, και, επομένως, το δικαίωμα πρόσβασης στα εν λόγω δεδομένα και λήψης αντιγράφου τους, δεν περιορίζεται αποκλειστικά και μόνο στα δεδομένα που ενδεχομένως αποκτά, διατηρεί και επεξεργάζεται ο υπεύθυνος επεξεργασίας, αλλά πρέπει να περιλαμβάνει επίσης τα περαιτέρω δεδομένα που ενδεχομένως παράγει ο υπεύθυνος επεξεργασίας στο πλαίσιο της επεξεργασίας, εάν υποβάλλονται και αυτά σε επεξεργασία.

38. Επομένως, κατά τη γνώμη μου, εάν στο πλαίσιο της επεξεργασίας ορισμένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα παράγονται νέες πληροφορίες, ως αποτέλεσμα της εν λόγω επεξεργασίας, οι οποίες αφορούν ταυτοποιημένο ή ταυτοποιήσιμο πρόσωπο και μπορούν να χαρακτηριστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 1, του ΓΚΠΔ, τότε το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και λήψης αντιγράφου, που προβλέπεται στο άρθρο 15, παράγραφος 1 και παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, αντιστοίχως, του ΓΚΠΔ πρέπει να περιλαμβάνει επίσης τα εν λόγω παραχθέντα δεδομένα, σε περίπτωση που υποβάλλονται τα ίδια σε επεξεργασία. Συγκεκριμένα, το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα και λήψης αντιγράφου αυτών περιλαμβάνει όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του υποκειμένου των δεδομένων τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία.

¹³ Βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 9ης Μαρτίου 2017, Manni (C-398/15, EU:C:2017:197, σκέψη 34 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

¹⁴ Βλ. απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, Y S και Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-141/12 και C-372/12, EU:C:2014:2081, σκέψη 38).

¹⁵ Βλ. απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 2022, Valsts ierēnēmu dienests (Επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για φορολογικούς σκοπούς) (C-175/20, EU:C:2022:124, σκέψεις 18 και 34).

¹⁶ Βλ. απόφαση της 30ής Μαΐου 2013, Worten (C-342/12, EU:C:2013:355, σκέψη 19).

¹⁷ Βλ. αποφάσεις της 14ης Φεβρουαρίου 2019, Buivids (C-345/17, EU:C:2019:122, σκέψη 31), και της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Rynėš (C-212/13, EU:C:2014:2428, σκέψη 22).

¹⁸ Βλ. απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Nowak (C-434/16, EU:C:2017:994, σκέψεις 36 και 42).

¹⁹ Βλ. απόφαση της 22ας Ιουνίου 2021, B (Βαθμοί ποινής) (C-439/19, EU:C:2021:504, σκέψη 60).

²⁰ Βλ. αιτιολογικές σκέψεις 10 και 11 του ΓΚΠΔ.

39. Οι ως άνω παρατηρήσεις έχουν σημασία σε υπόθεση όπως αυτή που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου στην οποία, στηριζόμενο σε δεδομένα που συλλέχθηκαν από διάφορες πηγές, το γραφείο πληροφοριών πιστοληπτικής ικανότητας φαίνεται ότι κατάρτισε σύσταση σχετικά με τη φερεγγυότητα και την προθυμία πληρωμής του υποκειμένου των δεδομένων, βάσει στατιστικής πιθανότητας σε συσχέτιση με ορισμένες παραμέτρους. Κατά τη γνώμη μου, σύσταση του είδους αυτού συνιστά πληροφορία που αφορά ταυτοποιημένο πρόσωπο η οποία εμπίπτει, συνεπώς, στην ευρεία ερμηνεία των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» του άρθρου 4, σημείο 1, του ΓΚΠΔ και, επομένως, περαιτέρω, στο πεδίο του δικαιώματος πρόσβασης του άρθρου 15, παράγραφος 1 και παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ²¹.

40. Κατά τρίτον, όσον αφορά τη φράση «που υποβάλλονται σε επεξεργασία» η οποία περιέχεται στο άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ, επισημαίνεται ότι η έννοια της «επεξεργασίας» ορίζεται επίσης ρητώς στο άρθρο 4, σημείο 2, του ΓΚΠΔ.

41. Κατά την τελευταία ως άνω διάταξη, η συλλογή, η αναζήτηση πληροφοριών, η κοινολόγηση με διαβίβαση, καθώς και κάθε μορφή διάθεσης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα συνιστούν «επεξεργασία» κατά την έννοια του κανονισμού. Κατά τη νομολογία, από το γράμμα της ως άνω διάταξης, και ιδίως από τη φράση «κάθε πράξη», προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να προσδώσει ευρύ περιεχόμενο και στην έννοια της «επεξεργασίας». Το συμπέρασμα αυτό επιρρωννύεται από το γεγονός ότι η απαρίθμηση των πράξεων στην εν λόγω διάταξη είναι ενδεικτική, όπερ καθίσταται σαφές από τη χρήση της λέξης «όπως»²².

42. Στο πλαίσιο αυτό, από την ευρεία εμβέλεια της έννοιας της επεξεργασίας προκύπτει ότι το άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ αναγνωρίζει στο υποκείμενο των δεδομένων το δικαίωμα να λάβει αντίγραφο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν τα οποία υποβάλλονται σε οποιαδήποτε πράξη μπορεί να χαρακτηριστεί «επεξεργασία». Εντούτοις, όπως θα αποσαφηνιστεί περαιτέρω στο σημείο 52 των παρούσων προτάσεων, καθαυτή η εν λόγω διάταξη δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα λήψης συγκεκριμένων πληροφοριών σχετικά με την ίδια την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, πέραν των προβλεπόμενων στο άρθρο 15, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ.

43. Συμπερασματικά, από τη γραμματική ανάλυση του άρθρου 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ προκύπτει ότι η συγκεκριμένη διάταξη αναγνωρίζει στο υποκείμενο των δεδομένων το δικαίωμα να λάβει αντίγραφο των δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα, ερμηνευόμενων ευρέως, τα οποία υποβάλλονται σε πράξεις που μπορούν να χαρακτηριστούν ως επεξεργασία εκ μέρους του υπευθύνου της εν λόγω επεξεργασίας.

44. Από την ίδια γραμματική ανάλυση συνάγεται ότι το «αντίγραφο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» πρέπει να είναι πιστή αναπαραγωγή των δεδομένων. Εντούτοις, η ποικιλία της φύσης των δεδομένων που μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία συνεπάγεται ότι, ανάλογα με τη φύση των δεδομένων που υποβάλλονται σε επεξεργασία και τη φύση της επεξεργασίας, το αντίγραφο των εν λόγω δεδομένων μπορεί να προσλάβει διάφορες μορφές: έντυπη μορφή, ακουστική ή οπτική καταγραφή, ηλεκτρονική ή άλλη μορφή. Σημασία έχει να πρόκειται περί πιστού αντιγράφου των εν λόγω δεδομένων, το οποίο παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων τη δυνατότητα να έχει πλήρη επίγνωση του συνόλου των δεδομένων που υποβάλλονται σε

²¹ Εξάλλου, από τις παρατηρήσεις της CRIF GmbH προκύπτει ότι στο υποκείμενο των δεδομένων παρασχέθηκε ο «δείκτης φερεγγυότητάς» του, ο οποίος ήταν 100 % (βλ., ειδικότερα, σημείο 8 των εν λόγω παρατηρήσεων). Απόκειται, εξάλλου, στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει συγκεκριμένα και επακριβώς τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν στο υποκείμενο των δεδομένων και τη συμβατότητα προς το άρθρο 15 του ΓΚΠΔ της πρόσβασης που παρασχέθηκε στις εν λόγω πληροφορίες.

²² Βλ. απόφαση της 24ης Φεβρουαρίου 2022, Valsts ierēnumu dienests (Επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για φορολογικούς σκοπούς) (C-175/20, EU:C:2022:124, σκέψη 35).

επεξεργασία. Τυχόν συγκέντρωση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία πρέπει να αναπαράγει πιστά και με κατανοητό τρόπο τα εν λόγω δεδομένα και δεν πρέπει, εξάλλου, να επηρεάζει καθ' οιονδήποτε τρόπο το περιεχόμενο των δεδομένων που πρέπει να παρασχεθούν. Επομένως, η επιλογή του υπευθύνου επεξεργασίας να παρέχει, όταν είναι δυνατόν, συγκεντρωτικά τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία δεν μπορεί να δικαιολογήσει την παράλειψη ορισμένων δεδομένων ή την ελλιπή παροχή δεδομένων ή την παροχή δεδομένων κατά τρόπο που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα της επεξεργασίας.

45. Επιπλέον, η επίμαχη διάταξη διασφαλίζει το δικαίωμα του υποκειμένου των δεδομένων να λάβει αντίγραφο *του συνόλου* των δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία και, επομένως, όχι μόνον των δεδομένων που αποκτήθηκαν, αλλά και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που παρήγαγε ο υπεύθυνος επεξεργασίας τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία. Εντούτοις, στο μέτρο που η εν λόγω διάταξη κάνει λόγο αποκλειστικά και μόνο για *αντίγραφο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα*, αφενός, δεν μπορεί να θεμελιώσει δικαίωμα πρόσβασης σε πληροφορίες που δεν μπορούν να χαρακτηριστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και, αφετέρου, δεν αναγνωρίζει –κατ' ανάγκη– δικαίωμα λήψης αντιγράφου των εγγράφων ή άλλων μέσων που περιέχουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα.

46. Εξάλλου, οι προεκτεθείσες παρατηρήσεις πρέπει να συμπληρωθούν από την ανάλυση του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η επίμαχη διάταξη και των σκοπών που επιδιώκονται με το δικαίωμα πρόσβασης που κατοχυρώνεται στο άρθρο 15 του ΓΚΠΔ.

2. Συστηματική και τελολογική ανάλυση

47. Όσον αφορά το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η επίμαχη διάταξη, επισημαίνεται κατ' αρχάς ότι περιλαμβάνεται στο άρθρο 15 του ΓΚΠΔ, το οποίο ρυθμίζει το δικαίωμα του υποκειμένου των δεδομένων να του παράσχει ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν και τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία. Το άρθρο αυτό συγκεκριμενοποιεί και εξειδικεύει στον ΓΚΠΔ το δικαίωμα κάθε προσώπου να έχει πρόσβαση στα δεδομένα που το αφορούν, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης²³.

48. Όσον αφορά τη διάρθρωση του άρθρου 15 του ΓΚΠΔ, η παράγραφος 1 προβλέπει το δικαίωμα του υποκειμένου των δεδομένων να λάβει από τον υπεύθυνο επεξεργασίας επιβεβαίωση για το αν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν υποβάλλονται σε επεξεργασία και, εάν συμβαίνει τούτο, να αποκτήσει πρόσβαση στα εν λόγω δεδομένα και στις πληροφορίες που παρατίθενται στα στοιχεία α' έως η'. Επομένως, η επίμαχη διάταξη συγκεκριμενοποιεί το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και στις συναφείς πληροφορίες, προσδιορίζοντας το ακριβές αντικείμενο του δικαιώματος πρόσβασης και το πεδίο εφαρμογής του.

49. Στο άρθρο 15, παράγραφος 3, του ΓΚΠΔ διευκρινίζεται, αντιθέτως, ο τρόπος άσκησης του δικαιώματος πρόσβασης, προσδιορίζοντας ειδικότερα τη μορφή με την οποία ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να παράσχει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο υποκείμενο των δεδομένων, ήτοι υπό μορφή αντιγράφου και, επομένως, πιστής αναπαραγωγής των δεδομένων.

²³ Συναφώς, βλ. σημείο 14 των πρόσφατων προτάσεών μου στην υπόθεση Österreichische Post (Πληροφορίες σχετικά με τους αποδέκτες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα) (C-154/21, EU:C:2022:452) και εκεί μνημονευόμενη νομολογία.

50. Από την προεκτεθείσα διάρθρωση του άρθρου 15 του ΓΚΠΔ, καθώς και από την απαίτηση συνεκτικής ερμηνείας των διατάξεων των παραγράφων 1 και 3 του εν λόγω άρθρου, προκύπτει ότι με την παράγραφο 3 δεν ορίζεται –ούτε, επομένως, μπορεί να τροποποιηθεί ή να επεκταθεί– το αντικείμενο και το πεδίο εφαρμογής του δικαιώματος πρόσβασης που εξειδικεύεται στη διάταξη της παραγράφου 1. Συνεπώς, η προμνησθείσα παράγραφος 3 δεν μπορεί να διευρύνει την εμβέλεια της υποχρέωσης παροχής πρόσβασης σε πληροφορίες που υπέχει ο υπεύθυνος επεξεργασίας. Επομένως, η διάρθρωση του επίμαχου άρθρου επιβεβαιώνει ότι η διάταξη της παραγράφου 3 δεν μπορεί να θεμελιώσει ενδεχόμενο αυτοτελές δικαίωμα του υποκειμένου των δεδομένων να λάβει πληροφορίες πέραν εκείνων που παρατίθενται στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου.

51. Συναφώς, συμμερίζομαι την άποψη της Österreichische Datenschutzbehörde, η οποία υποστηρίζει ότι ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ υπό την έννοια ότι η εν λόγω διάταξη καθιστά δυνατή την επέκταση του πεδίου των πληροφοριών στις οποίες το υποκείμενο των δεδομένων έχει πρόσβαση πέραν εκείνων που αφορούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν θα αντέβαινε στο άρθρο 8, παράγραφος 2, του Χάρτη.

52. Με την προεκτεθείσα ανάλυση, αφενός, επιβεβαιώνεται η παρατήρηση που διατυπώθηκε στο σημείο 44 των παρουσών προτάσεων, κατά την οποία η διάταξη του άρθρου 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ δεν αναγνωρίζει αυτοτελές δικαίωμα λήψης αντιγράφου των εγγράφων ή άλλων μέσων που περιέχουν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Αφετέρου, επιβεβαιώνεται επίσης η ανάλυση που εκτέθηκε στο σημείο 42 των παρουσών προτάσεων, κατά την οποία η εν λόγω διάταξη δεν αναγνωρίζει στο υποκείμενο των δεδομένων το δικαίωμα να λάβει πληροφορίες, πέραν των προβλεπόμενων στο άρθρο 15, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ²⁴, όσον αφορά την καθαυτό επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως, για παράδειγμα, πληροφορίες σχετικά με τα κριτήρια, τα πρότυπα, τους κανόνες ή τις εσωτερικές διαδικασίες (υπολογισμού ή άλλες) που χρησιμοποιούνται για την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Εξάλλου, οι εν λόγω πληροφορίες καλύπτονται συχνά από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας, τα οποία πρέπει να προστατεύονται στο πλαίσιο αυτό, όπως προκύπτει ρητώς από την πέμπτη περίοδο της αιτιολογικής σκέψης 63. Επιπλέον, τούτο δεν επηρεάζει το γεγονός ότι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 60 του ΓΚΠΔ, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων κάθε περαιτέρω πληροφορία που είναι αναγκαία για τη διασφάλιση δίκαιης και διαφανούς επεξεργασίας, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών συνθηκών και του πλαισίου εντός του οποίου πραγματοποιείται η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Υπενθυμίζεται, περαιτέρω, ότι υφίστανται ειδικοί κανόνες σχετικά με τις περιπτώσεις αυτοματοποιημένης λήψης αποφάσεων, συμπεριλαμβανομένης της κατάρτισης προφίλ²⁵.

53. Από συστηματικής απόψεως πάντοτε, η διάταξη του άρθρου 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα των λοιπών σχετικών διατάξεων του ΓΚΠΔ. Πέραν των ορισμών που παρέχονται στο άρθρο 4, σημεία 1 και 2, του ΓΚΠΔ, οι οποίοι αναλύθηκαν στα σημεία 32 έως 41 των παρουσών προτάσεων, επισημαίνεται ειδικότερα το άρθρο 12, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ, στο οποίο παραπέμπει το αιτούν δικαστήριο με το τρίτο προδικαστικό ερώτημα.

54. Από την ως άνω διάταξη προκύπτει ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα για να παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων κάθε πληροφορία που μνημονεύεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 15 του ΓΚΠΔ, σε συνοπτική, διαφανή, κατανοητή και

²⁴ Με την επιφύλαξη ενδεχομένως άλλων διατάξεων του ίδιου του ΓΚΠΔ, όπως, για παράδειγμα, των άρθρων 13 ή 14.

²⁵ Βλ., ειδικότερα, άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχείο η', σε σχέση με το άρθρο 22 του ΓΚΠΔ. Βλ., συναφώς, την υπόθεση C-634/21, SCHUFA Holding κ.λπ. (Βαθμολόγηση), η οποία εκκρεμεί επί του παρόντος ενώπιον του Δικαστηρίου.

εύκολα προσβάσιμη μορφή, χρησιμοποιώντας σαφή και απλή διατύπωση, και ότι οι πληροφορίες παρέχονται γραπτώς ή με άλλα μέσα, μεταξύ άλλων, εφόσον ενδείκνυται, ηλεκτρονικώς, εκτός εάν το υποκείμενο των δεδομένων ζητήσει να παρασχεθούν προφορικά.

55. Σκοπός της προμνησθείσας διάταξης, η οποία αποτελεί έκφραση της αρχής της διαφάνειας²⁶, είναι να διασφαλίζεται ότι το υποκείμενο των δεδομένων είναι σε θέση να κατανοεί πλήρως τις πληροφορίες που του διαβιβάζονται. Συγκεκριμένα, η πλήρης κατανόηση των εν λόγω πληροφοριών, αφενός, είναι αναγκαία για την αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων πρόσβασης που κατοχυρώνονται στο άρθρο 15 του ΓΚΠΔ και, αφετέρου, συνιστά προϋπόθεση για την πλήρη άσκηση των άλλων δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται υπέρ του υποκειμένου των δεδομένων στον ΓΚΠΔ, τα οποία μνημονεύθηκαν στα σημεία 64 και 65 των παρούσων προτάσεων, και απορρέουν από την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης²⁷. Εξάλλου, από την αιτιολογική σκέψη 63 του ΓΚΠΔ προκύπτει ότι το υποκείμενο των δεδομένων πρέπει να μπορεί να ασκήσει ευχερώς και χωρίς δυσκολίες το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν.

56. Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει αναδείξει με τη νομολογία του σχετικά με την οδηγία 95/46²⁸ την αναγκαιότητα η κοινοποίηση των δεδομένων να έχει εύληπτο χαρακτήρα ώστε το υποκείμενο των δεδομένων να μπορεί να βεβαιώνεται για την ακρίβεια των δεδομένων αυτών και για τη σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης επεξεργασία τους και να μπορεί ενδεχομένως να ασκήσει τα δικαιώματα που απορρέουν από το εν λόγω δίκαιο.

57. Η προμνησθείσα απαίτηση του εύληπτου χαρακτήρα των δεδομένων και των πληροφοριών που παρατίθενται στο άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως η', του ΓΚΠΔ συνεπάγεται ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το υποκείμενο των δεδομένων κατανοεί πλήρως τις πληροφορίες που του διαβιβάζονται, δεν αποκλείεται να πρέπει να του παρασχεθούν χωρία εγγράφων ή ακόμη πλήρη έγγραφα ή αποσπάσματα βάσεων δεδομένων. Εντούτοις, η ανάλυση που αφορά την αναγκαιότητα παροχής εγγράφων ή αποσπασμάτων προκειμένου να διασφαλίζεται ο εύληπτος χαρακτήρας των διαβιβαζόμενων πληροφοριών πρέπει, αναπόφευκτα, να πραγματοποιείται κατά περίπτωση και ανάλογα με τη φύση των δεδομένων που αποτελούν αντικείμενο του αιτήματος και του ίδιου του αιτήματος.

58. Συναφώς, υπογραμμίζεται, εντούτοις, ότι η τυχόν κοινοποίηση εγγράφων ή αποσπασμάτων αυτών δεν θα είναι αποτέλεσμα της άσκησης αυτοτελούς δικαιώματος –σε σχέση με το δικαίωμα πρόσβασης– το οποίο διασφαλίζεται στο άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ, αλλά απλώς και μόνον ένας τρόπος αποστολής του αντιγράφου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα με σκοπό τη διασφάλιση του απολύτως εύληπτου χαρακτήρα τους. Επ' αυτού παρατηρώ ότι είναι αληθές, όπως επισήμαναν ορισμένοι μετέχοντες στη διαδικασία οι οποίοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, για την πλήρη κατανόηση των επίμαχων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα απαιτείται να είναι γνωστό το πλαίσιο εντός του οποίου τα εν λόγω δεδομένα υποβάλλονται σε επεξεργασία. Εντούτοις, η παρατήρηση αυτή δεν αναγνωρίζει στο υποκείμενο των δεδομένων, βάσει της επίμαχης διάταξης, γενικευμένο δικαίωμα πρόσβασης σε αντίγραφα εγγράφων ή αποσπάσματα βάσεων δεδομένων.

²⁶ Βλ., επ' αυτού, αιτιολογική σκέψη 58 του ΓΚΠΔ, κατά την οποία «[η] αρχή της διαφάνειας απαιτεί οποιαδήποτε ενημέρωση που απευθύνεται στο κοινό ή στο υποκείμενο των δεδομένων να είναι συνοπτική, εύκολα προσβάσιμη και εύκολα κατανοητή και να χρησιμοποιείται σαφής και απλή διατύπωση και, επιπλέον, κατά περίπτωση, απεικόνιση».

²⁷ Πρβλ. αιτιολογική σκέψη 59 του ΓΚΠΔ και νομολογία που μνημονεύεται στα σημεία 64 και 65 των παρούσων προτάσεων.

²⁸ Βλ. απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, Y S και Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-141/12 και C-372/12, EU:C:2014:2081, σκέψεις 57 και 60).

59. Επιπλέον, το δικαίωμα λήψης αντιγράφων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα οριοθετείται από την απαίτηση, που προβλέπεται ρητώς στο άρθρο 15, παράγραφος 4, του ΓΚΠΔ να μην «επηρεάζει δυσμενώς τα δικαιώματα και τις ελευθερίες άλλων». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η απαίτηση διασφάλισης πλήρους πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν μέσω της παροχής αντιγράφου αυτών δεν μπορεί να εκτείνεται σε βαθμό που συνεπάγεται την προσβολή των δικαιωμάτων και των ελευθεριών άλλων.

60. Συναφώς, παρατηρώ ότι η διατύπωση της προμνησθείσας παραγράφου 4 έχει μάλλον γενικό χαρακτήρα και δεν περιλαμβάνει κατάλογο των δικαιωμάτων και των ελευθεριών «άλλων» που μπορεί να συνιστούν αντίβαρο στην άσκηση πλήρους δικαιώματος πρόσβασης μέσω της λήψης αντιγράφου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Επισημαίνεται, πάντως, ότι στα εν λόγω δικαιώματα περιλαμβάνονται οπωσδήποτε, όπως προκύπτει ρητώς από την αιτιολογική σκέψη 63 του ΓΚΠΔ, «το επαγγελματικό απόρρητο ή το δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας και, ειδικότερα, το δικαίωμα δημιουργού που προστατεύει το λογισμικό», καθώς και το δικαίωμα στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα τρίτων, όπως σε περίπτωση στην οποία το μέσο που περιέχει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα του υποκειμένου των δεδομένων περιέχει επίσης δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τρίτων.

61. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ, αφενός, της άσκησης του δικαιώματος πλήρους πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και, αφετέρου, των δικαιωμάτων ή των ελευθεριών άλλων, θα πρέπει να γίνει στάθμιση των επίμαχων δικαιωμάτων. Οσάκις είναι δυνατόν, θα πρέπει να επιλέγονται τρόποι κοινοποίησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα οι οποίοι δεν προσβάλλουν τα δικαιώματα ή τις ελευθερίες τρίτων, έχοντας, εντούτοις, υπόψη ότι, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 63 του ΓΚΠΔ, τέτοιοι παράγοντες δεν πρέπει «να έχουν ως αποτέλεσμα την άρνηση παροχής κάθε πληροφορίας στο υποκείμενο των δεδομένων».

62. Από συστηματικής απόψεως πάντοτε, επισημαίνεται επίσης ότι ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ κατά την οποία η εν λόγω διάταξη δεν αναγνωρίζει γενικό δικαίωμα πρόσβασης σε αντίγραφα εγγράφων ή αποσπάσματα βάσεων δεδομένων, εκτός εάν τούτο απαιτείται προκειμένου να διασφαλίζεται ο εύληπτος χαρακτήρας των παρεχόμενων δεδομένων και πληροφοριών, επιρρωννύεται επίσης από το γεγονός ότι το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, και ειδικότερα στα διοικητικά έγγραφα, ρυθμίζεται ρητώς από άλλες πράξεις της Ένωσης²⁹ ή εθνικές πράξεις οι οποίες επιδιώκουν σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους που διασφαλίζουν την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα³⁰.

63. Η ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ που μνημονεύθηκε στο προηγούμενο σημείο των παρουσών προτάσεων επιρρωννύεται επίσης από την ανάλυση των σκοπών της εν λόγω διάταξης στο πλαίσιο του δικαιώματος πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων που κατοχυρώνεται στο άρθρο 15 του ΓΚΠΔ.

²⁹ Η πρόσβαση στα έγγραφα ρυθμίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), ενώ η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά όργανα ρυθμίζεται από τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39).

³⁰ Βλ., συναφώς, όσον αφορά την οδηγία 95/46, απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, Y S και Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-141/12 και C-372/12, EU:C:2014:2081, σκέψεις 46 και 47 in fine).

64. Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 63 του ΓΚΠΔ, και ειδικότερα από την πρώτη περίοδο, σκοπός του δικαιώματος πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν και στις άλλες πληροφορίες που μνημονεύονται στο άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως η', του ΓΚΠΔ είναι, πρωτίστως, να παρέχεται στο υποκείμενο των δεδομένων η δυνατότητα να έχει επίγνωση και να επαληθεύει τη νομιμότητα της επεξεργασίας³¹.

65. Όπως, εξάλλου, έχει επισημάνει το Δικαστήριο, το δικαίωμα πρόσβασης είναι αναγκαίο προκειμένου το υποκείμενο των δεδομένων να μπορεί να ασκήσει πλείονα άλλα δικαιώματα τα οποία προβλέπονται στον ΓΚΠΔ, περιλαμβανομένων του δικαιώματος διόρθωσης, του δικαιώματος διαγραφής («δικαιώματος στη λήθη») και του δικαιώματος περιορισμού της επεξεργασίας, τα οποία αναγνωρίζονται υπέρ του υποκειμένου των δεδομένων στα άρθρα 16, 17 και 18, αντιστοίχως, του ΓΚΠΔ³². Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει περαιτέρω ότι το δικαίωμα πρόσβασης είναι επίσης αναγκαίο προκειμένου το υποκείμενο των δεδομένων να μπορέσει να αντιταχθεί στην επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, σύμφωνα με το άρθρο 21 του ΓΚΠΔ, ή να ασκήσει το δικαίωμά του δικαστικής προσφυγής σε περίπτωση ζημίας και να λάβει αποζημίωση, σύμφωνα με τα άρθρα 79 και 82 του ΓΚΠΔ³³.

66. Η ratio της διάταξης που αναγνωρίζει το δικαίωμα λήψης αντιγράφου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα πρέπει να ερμηνευθεί στο πλαίσιο των σκοπών που επιδιώκονται με το δικαίωμα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν και στις άλλες πληροφορίες. Η εν λόγω διάταξη προορίζεται να καθορίσει ρητώς τη μορφή με την οποία διασφαλίζεται η πραγματική άσκηση του εν λόγω δικαιώματος από το υποκείμενο των δεδομένων, ώστε να μπορεί να βεβαιωθεί για την ορθότητα και τη νομιμότητα της επεξεργασίας προκειμένου, εφόσον συντρέχει περίπτωση, να ασκήσει τα περαιτέρω δικαιώματα που μνημονεύθηκαν στο σημείο 65 των παρούσων προτάσεων. Σκοπός είναι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα να παρέχονται στο υποκείμενο των δεδομένων υπό μορφή όσο το δυνατόν πιο ακριβή και εύληπτη προκειμένου να μπορεί να ασκήσει τα προμνησθέντα δικαιώματα, ήτοι υπό μορφή αντιγράφου και, επομένως, πιστής αναπαραγωγής των εν λόγω δεδομένων.

67. Προς τούτο, η χορήγηση αντιγράφου του εγγράφου που περιέχει τα εν λόγω δεδομένα ή αποσπάσματος βάσης δεδομένων δεν είναι πάντοτε και σε κάθε περίπτωση απαραίτητη για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει ο νομοθέτης.

³¹ Βλ., όσον αφορά την οδηγία 95/46, αποφάσεις της 17ης Ιουλίου 2014, Y S και Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-141/12 και C-372/12, EU:C:2014:2081, σκέψη 44), και της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Nowak (C-434/16, EU:C:2017:994, σκέψη 57). Βλ., επίσης συναφώς, τις πρόσφατες προτάσεις μου στην υπόθεση Österreichische Post (Πληροφορίες σχετικά με τους αποδέκτες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα) (C-154/21, EU:C:2022:452 Βλ., 26 και 28). Το ερώτημα εάν το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα και, ειδικότερα, το δικαίωμα λήψης αντιγράφου των προσωπικών δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος του ΓΚΠΔ μπορεί να ασκηθεί όταν το υποκείμενο των δεδομένων επιδιώκει νόμιμο σκοπό, αλλά όχι συναφή με την προστασία δεδομένων, αποτελεί αντικείμενο προδικαστικών ερωτημάτων στις υποθέσεις C-307/22, FT (σχετικά με την εξέταση της ύπαρξης δικαιωμάτων που απορρέουν από ιατρική ευθύνη) και C-672/22, DKV (σχετικά με την εξέταση της εγκυρότητας των αυξήσεων στις εισφορές ιδιωτικής ασφάλισης υγείας).

³² Βλ., όσον αφορά τις αντίστοιχες διατάξεις της οδηγίας 95/46, αποφάσεις της 7ης Μαΐου 2009, Rijkeboer (C-553/07, EU:C:2009:293, σκέψεις 51 και 52), της 17ης Ιουλίου 2014, Y S και Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-141/12 και C-372/12, EU:C:2014:2081, σκέψη 44), και της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Nowak (C-434/16, EU:C:2017:994, σκέψη 57).

³³ Πρβλ., όσον αφορά τις αντίστοιχες διατάξεις της οδηγίας 95/46, απόφαση της 7ης Μαΐου 2009, Rijkeboer (C-553/07, EU:C:2009:293, σκέψη 52).

68. Μόνον όταν η χορήγηση αντιγράφου του είδους αυτού είναι απαραίτητη προκειμένου να διασφαλίζεται πλήρως ο εύληπτος χαρακτήρας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία θα μπορεί το υποκείμενο των δεδομένων, εντός των ορίων που μνημονεύθηκαν στα σημεία 58 έως 61 των παρούσων προτάσεων, να λάβει τμήματα εγγράφων ή, ενδεχομένως, πλήρη έγγραφα ή αποσπάσματα βάσεων δεδομένων.

69. Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται επίσης ότι, προβλέποντας, εν αντιθέσει προς τη ρύθμιση της οδηγίας 95/46, πραγματικό και καθαυτό δικαίωμα λήψης αντιγράφου των δεδομένων, σκοπός του ΓΚΠΔ ήταν να ενισχύσει τη θέση του υποκείμενου των δεδομένων³⁴. Πρόκειται, συγκεκριμένα, για σημαντική διαφορά σε σχέση με την προϊσχύσασα ρύθμιση η οποία προέβλεπε μόνον στο άρθρο 12, στοιχείο α', δεύτερη περίπτωση, της προμνησθείσας οδηγίας την απλή «γνωστοποίηση, με εύληπτο τρόπο, των δεδομένων υπό επεξεργασία» αφήνοντας, επομένως, στα κράτη μέλη την ευχέρεια να καθορίζουν τη συγκεκριμένη υλική μορφή που έπρεπε να προσλάβει η γνωστοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, υπό την προϋπόθεση ότι πραγματοποιούνταν κατά «τρόπο εύληπτο»³⁵. Αντιθέτως, με την επιβολή στους υπευθύνους επεξεργασίας της υποχρέωσης, η οποία προβλέπεται πλέον στο άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ, να παρέχουν «αντίγραφο» των δεδομένων καθορίζεται με επιτακτικό τρόπο η μορφή που πρέπει να προσλαμβάνει η εν λόγω κοινοποίηση, η οποία είναι η μορφή του «αντιγράφου» των δεδομένων.

3. Συμπέρασμα επί των τριών πρώτων προδικαστικών ερωτημάτων

70. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, εκτιμώ ότι στα τρία πρώτα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ έχει την έννοια ότι:

- ο όρος “αντίγραφο” στην εν λόγω διάταξη παραπέμπει σε πιστή αναπαραγωγή με εύληπτο τρόπο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που ζητεί το υποκείμενο των δεδομένων, σε απτή και μόνιμη μορφή, η οποία παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων τη δυνατότητα να ασκήσει πραγματικά το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, με πλήρη επίγνωση του συνόλου των δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία –περιλαμβανομένων των περαιτέρω δεδομένων που ενδεχομένως παράγονται από την επεξεργασία, σε περίπτωση που υποβάλλονται και αυτά σε επεξεργασία–, προκειμένου να μπορεί να ελέγξει την ακριβειά τους και να βεβαιωθεί για την ορθή και σύννομη επεξεργασία ώστε, εφόσον συντρέχει περίπτωση, να μπορεί να ασκήσει περαιτέρω δικαιώματα τα οποία του αναγνωρίζει ο ΓΚΠΔ· η ακριβής μορφή του αντιγράφου καθορίζεται βάσει των ιδιαιτεροτήτων της εκάστοτε περίπτωσης και, ειδικότερα, της φύσης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα οποία ζητείται πρόσβαση και των απαιτήσεων του υποκείμενου των δεδομένων·
- η εν λόγω διάταξη δεν αναγνωρίζει στο υποκείμενο των δεδομένων γενικό δικαίωμα λήψης μερικού ή πλήρους αντιγράφου του εγγράφου που περιέχει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν ή, όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία σε βάση δεδομένων, αποσπάσματος της εν λόγω βάσης δεδομένων·

³⁴ Στο πλαίσιο του σκοπού του ΓΚΠΔ περί ενίσχυσης και αποσαφήνισης των δικαιωμάτων των υποκείμενων των δεδομένων. Βλ., συναφώς, αιτιολογική σκέψη 11 του ΓΚΠΔ.

³⁵ Βλ. απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, Y S και Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (C-141/12 και C-372/12, EU:C:2014:2081, σκέψη 57).

- εντούτοις, η εν λόγω διάταξη δεν αποκλείει να πρέπει να παρασχεθούν στο υποκείμενο των δεδομένων τμήματα εγγράφων ή πλήρη έγγραφα ή αποσπάσματα βάσεων δεδομένων, όταν τούτο παρίσταται αναγκαίο προκειμένου να διασφαλίζεται πλήρως ο εύληπτος χαρακτήρας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία στα οποία ζητείται πρόσβαση.

B. Επί του τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος

71. Με το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν ο όρος «ενημέρωση» στο άρθρο 15, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του ΓΚΠΔ αφορά μόνον τα «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία» τα οποία μνημονεύονται στην πρώτη περίοδο της ίδιας παραγράφου ή αν, πέραν αυτών, ο όρος καταλαμβάνει και τις πληροφορίες που παρατίθενται στο άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως η' (πρώτο σκέλος του τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος) ή και άλλες πληροφορίες, όπως, για παράδειγμα, τα μεταδεδομένα που σχετίζονται με τα δεδομένα (δεύτερο σκέλος του τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος).

72. Προκειμένου να απαντηθεί το ως άνω ερώτημα πρέπει να ερμηνευθεί ο όρος «ενημέρωση» ο οποίος περιέχεται στο άρθρο 15, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του ΓΚΠΔ, εφαρμόζοντας τη μεθοδολογία που προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύθηκε στο σημείο 25 των παρουσών προτάσεων.

73. Προς τούτο, από γραμματικής απόψεως, ο όρος «ενημέρωση» είναι υπερβολικά γενικός ώστε να μπορεί να εξακριβωθεί αν αφορά αποκλειστικά και μόνον τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που μνημονεύονται στο άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του ΓΚΠΔ ή αν καταλαμβάνει πληροφορίες άλλης φύσης.

74. Εντούτοις, από συστηματικής απόψεως, επισημαίνεται ότι η προμνησθείσα τρίτη περίοδος εντάσσεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 15 του ΓΚΠΔ, η οποία αφορά την υποχρέωση του υπευθύνου επεξεργασίας να παρέχει, κατόπιν αιτήματος του υποκειμένου των δεδομένων, «αντίγραφο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία». Επομένως, η διάρθρωση της παραγράφου 3 οδηγεί στην εκτίμηση ότι ο όρος «ενημέρωση» παραπέμπει στις πληροφορίες που αποτελούν αντικείμενο του αιτήματος που πρέπει να ικανοποιηθεί, κατά την έννοια της πρώτης περιόδου της ίδιας παραγράφου, και, επομένως, στο αίτημα λήψης αντιγράφου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία.

75. Η προεκτεθείσα ερμηνεία συνάδει με τον σκοπό της παραγράφου 3, ο οποίος, όπως συνάγεται από τα σημεία 61 επ. και ιδίως από το σημείο 69 των παρουσών προτάσεων, είναι να καθοριστεί η μορφή που πρέπει να προσλάβει η κοινοποίηση των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία, ήτοι η μορφή του «αντιγράφου» των εν λόγω δεδομένων. Προς τούτο, η τρίτη περίοδος της ίδιας παραγράφου σκοπεί στη ρύθμιση της συγκεκριμένης περίπτωσης στην οποία το αίτημα λήψης αντιγράφου των εν λόγω δεδομένων υποβάλλεται με ηλεκτρονικά μέσα.

76. Εξάλλου, τούτου λεχθέντος, πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να επισημανθεί επίσης ότι η υποχρέωση διαφάνειας που προκύπτει από το άρθρο 12, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ και μνημονεύθηκε στα σημεία 54 και 55 των παρουσών προτάσεων, η οποία έχει ως σκοπό να διασφαλίζεται ότι το υποκείμενο των δεδομένων είναι σε θέση να κατανοεί πλήρως τις πληροφορίες που του διαβιβάζονται, μεταξύ άλλων, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15 του ΓΚΠΔ,

ερμηνευόμενου στο σύνολό του, επιβάλλει, όταν το αίτημα πρόσβασης κατά το άρθρο 15, παράγραφος 1, του ΓΚΠΔ υποβάλλεται με ηλεκτρονικά μέσα, να παρέχονται και οι πληροφορίες που παρατίθενται στα στοιχεία α' έως η' σε ηλεκτρονική μορφή που χρησιμοποιείται συνήθως, η οποία παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων τη δυνατότητα να λάβει γνώση αυτών πλήρως, ευχερώς και χωρίς δυσκολίες. Σε περίπτωση που η ηλεκτρονική μορφή που περιέχει τις εν λόγω πληροφορίες δεν χρησιμοποιείται συνήθως, τούτο θα μπορούσε όντως να καταστήσει την επίγνωση των εν λόγω πληροφοριών εξαιρετικά δυσχερή ή επαχθή, κατά παράβαση της προμνησθείσας υποχρέωσης διαφάνειας.

77. Τέλος, όσον αφορά συγκεκριμένα το δεύτερο σκέλος του προδικαστικού ερωτήματος, από το γεγονός ότι το άρθρο 15, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του ΓΚΠΔ κάνει λόγο για «αίτημα» του υποκειμένου των δεδομένων προκύπτει ότι η έννοια της «ενημέρωσης» στην εν λόγω διάταξη δεν μπορεί να βαίνει πέραν του συγκεκριμένου αντικειμένου του αιτήματος, ήτοι του αντιγράφου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία. Κατά συνέπεια, ο όρος «ενημέρωση» που χρησιμοποιείται στην επίμαχη διάταξη παραπέμπει αποκλειστικά και μόνο στα εν λόγω δεδομένα και δεν μπορεί να περιλαμβάνει άλλες πληροφορίες πέραν αυτών και, εν πάση περιπτώσει, περαιτέρω πληροφορίες σε σχέση με τις πληροφορίες που παρατίθενται στο άρθρο 15, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως η', του ΓΚΠΔ. Συγκεκριμένα, διαφορετική ερμηνεία θα διέυρνε την εμβέλεια του δικαιώματος πρόσβασης χωρίς –όπως, εξάλλου, επισήμανα στα σημεία 48 έως 51 των παρουσών προτάσεων– να βρίσκει έρεισμα στον ΓΚΠΔ.

78. Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει, κατά τη γνώμη μου, ότι στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο όρος «ενημέρωση» στο άρθρο 15, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του ΓΚΠΔ έχει την έννοια ότι αφορά αποκλειστικά και μόνον το «αντίγραφο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία» που μνημονεύεται στην πρώτη περίοδο της ίδιας παραγράφου.

IV. Πρόταση

79. Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στα προδικαστικά ερωτήματα που υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο, Αυστρία) ως εξής:

«Το άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων),

έχει την έννοια ότι:

ο όρος “αντίγραφο” στην εν λόγω διάταξη παραπέμπει σε πιστή αναπαραγωγή με εύληπτο τρόπο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που ζητεί το υποκείμενο των δεδομένων, σε απτή και μόνιμη μορφή, η οποία παρέχει στο υποκείμενο των δεδομένων τη δυνατότητα να ασκήσει πραγματικά το δικαίωμα πρόσβασης στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν, με πλήρη επίγνωση του συνόλου των δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία –περιλαμβανομένων των περαιτέρω δεδομένων που ενδεχομένως παράγονται από την επεξεργασία, σε περίπτωση που υποβάλλονται και αυτά σε επεξεργασία–, προκειμένου να μπορεί να ελέγξει την ακριβειά τους και να βεβαιωθεί για την ορθή και σύννομη επεξεργασία

ώστε, εφόσον συντρέχει περίπτωση, να μπορεί να ασκήσει περαιτέρω δικαιώματα τα οποία του αναγνωρίζει ο ΓΚΠΔ· η ακριβής μορφή του αντιγράφου καθορίζεται βάσει των ιδιαιτεροτήτων της εκάστοτε περίπτωσης και, ειδικότερα, της φύσης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα οποία ζητείται πρόσβαση και των απαιτήσεων του υποκειμένου των δεδομένων·

η εν λόγω διάταξη δεν αναγνωρίζει στο υποκείμενο των δεδομένων γενικό δικαίωμα λήψης μερικού ή πλήρους αντιγράφου του εγγράφου που περιέχει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν ή, όταν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα υποβάλλονται σε επεξεργασία σε βάση δεδομένων, αποσπάσματος της εν λόγω βάσης δεδομένων·

εντούτοις, η εν λόγω διάταξη δεν αποκλείει να πρέπει να παρασχεθούν στο υποκείμενο των δεδομένων τμήματα εγγράφων ή πλήρη έγγραφα ή αποσπάσματα βάσεων δεδομένων, όταν τούτο παρίσταται αναγκαίο προκειμένου να διασφαλίζεται πλήρως ο εύληπτος χαρακτήρας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία στα οποία ζητείται πρόσβαση.

Ο όρος “ ενημέρωση ” στο άρθρο 15, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του κανονισμού 2016/679

έχει την έννοια ότι:

αφορά αποκλειστικά και μόνον το “ αντίγραφο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία ” που μνημονεύεται στην πρώτη περίοδο της ίδιας παραγράφου».